

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și strălăutate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamentele se fac numai plătiindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 stăruți r. a. sau 15 bani rom.

Patriotism și lealitate.

Ceea-ce monopolisatorii statului unguresc dîlnic ne impută este, că nu sîntem adevărați patrioți, nu sîntem pătrunși de adevărată lealitate față cu Tronul și patria. Am avut de nenumărate ori privilegiu să arătăm, că aceste imputări nu sînt decît simple insulte, prin nimica motivată și cu nimica documentată. Astăzi nu numai noi Români, ci întreagă lumea civilizată știe, că „nepatriotismul” și „nelealitatea” noastră este cîtă rezistență neînduratei tendențe desnaționalizatoare ale asupritorilor și ne șubiucimăm în grele lupte pentru asigurarea viitorului limbii și naționalității noastre. Știe însă și aceea, că nici un popor din monarhie nu se poate lăuda că este mai presus de noi în credința nestrămutată către Monarch și dinastie și în adevărată iubire de patrie.

Cu toate aceste insultele șovinistilor nu înceată și frazele lor stereotipe la adresa noastră sînt: trădători de patrie, răsvrătitori, contrari statului, vînduți Rusiei și așa mai departe.

Ar fi absurd, ar însemna a bate apă în piue dacă ni-am mai lua osteneala să respingem dela noi asemenea insulte. Venite dela nise adversari atât de orbiți de patimă și de fanaticism, ele numai onoare ne pot face.

Dar' interesant este să căutăm cum stă lucrul cu „patriotismul” și „lealitatea” celor-ce ne impută nouă lipsa acestor virtuți cetățenești. Multe privilegiuri ni-s-au dat să o facem și aceasta și se ajungem la nise rezultate foarte ciudate. Acum, din incidentul aniversării a 62-a a nașterii Preabunului nostru Monarch, concetățenii nostri de rasa privilegiată au dat eară atât de numeroase dovezi în această privință, încît este imposibil a trece peste ele cu tăcere. Eată câteva din cele multe:

Foaia șovinistă „Arad és Vidéke” și după ea toate „patrioticele” pericinate și nepericinate din capitală și din provincie raportează cu multă indignație următorul lucru: La Arad, în decursul misei festive din ziua nașterii Majestății Sale, dirigentul Kértay a provocat pe organizatul Brusch să cânte „imnul împărațesc”. Brusch a declarat, că nu-l cântă, după care Kértay, dicînd că primarul a ordonat așa, a provocat pe Brusch să se scoale dela organe, căci îl va cânta el. Brusch s'a sculat, ear' Kértay a cântat apoi imnul împreună cu corul bisericesc. Acest incident a produs mare in-

dignație între patrioții adunați în biserică, care au primit pe Kértay la eșire cu strigări de „abzug!” „Pester Lloyd” adaugă la această știre, că primarul Aradului ar fi declarat, că nu a dat ordin să se întempe acest lucru, care și pe dînsul l-a umplut de resens.

Dintr'o scrisoare privată din Turda aflăm, că și acolo s'a întemplat ceva analog. Fiind tocmă în ziua Împăratului înecărit acolo un regiment de infanterie, în trecerea către Cluj la manevre, toți soldații și oficerii au asistat în modul obicinuit la serviciul divin. În momentul prescrii la sfîrșitul ceremoniei muzica militară a intonat „imnul împărațesc”. Auzind aceasta, patrioții indignați, împreună cu preoții, care s'au desbrăcat în grabă de hainele de ceremonie, au părăsit biserica. Se poate închipui ce impresie va fi făcut acest act de „patriotism” unguresc asupra oficerilor, care i-au fost martori oculari!

În același timp sosese lui „Pester Lloyd” din Alba-regală șirea telegrafică, că un oare-care necunoscut a furat pagura împărațescă din biserica parochială de acolo. S'ar înșela însă cel-ce ar presupune, că respectivul „necunoscut” este un simplu necunoscut, un făcător de rele, care se va fi bucurînd poate de tinicheaua sau bronzul din care va fi fost construită pagura. Nici-decum nu! Drept dovadă servească faptul, că același lucru s'a întemplat, mai acum doi ani, cu pagura împărațescă și aici în Sibiu. În biserica Ursulinelor, pe plafonul deasupra altarului și aici era zugrăvită pagura împărațescă încă de pe timpul împărațesei Maria Teresia, fundatoarea și clăditoarea mănăstirii și a bisericii. Mai bine de o sută de ani această emblemă a stat în biserică respectată de toți, până cînd nu s'a întemplat să vină un preot șovinist, care sub cuvîntul unei restaurări a condamnat-o să fie astupată cu spoitorul.

Ei bine, acest preot nu este „un oare-care necunoscut”, căci tot Sibiuul îl cunoaște sub numele de Kiss, ear' pagura nu a fost nici măcar de bronz sau de tinichea, ci simplu zugrăvită pe perețe.

Evident așadar, că pagura împărațescă „furată” este un lucru tot atât de simptomatic, ca și „indignațiunea” patriotică din cauza „imnului împărațesc”.

Toate aceste însemnează, că în societatea maghiară, sub ochii și chiar cu învoirea autorităților

publice se agitează în toată forma contra celor mai înalte simboluri, nu numai ale armatei comune și ale monarhiei, dar' chiar și ale Tronului și ale dinastiei. Și anume această agitație se face în contra dispozițiilor lămurite ale legilor fundamentale, care normează drepturile și prerogativele Coroanei și raportul de părți constitutive din aceeași monarhie a celor două state ce o compun.

Nu credem să se aște un singur om nepreocupat în toată Europa, care să susțină, că asemenea manifestațiuni sînt compatibile cu lealitatea și patriotismul, luate în înțeles european.

Și nu trebuie trecut cu vederea, că lucrurile acestea numai sporadice nu sînt. Ele atît de des se repetă, atît de multe sînt deja cazurile, că imnul împărațesc, steagul negru-galben, pagura împărațescă, institutiile armatei comune etc. au fost insultate de șovinismul maghiari, încît sîntem îndreptățiți a crede că aici e vorba de un sentiment comun, adînc înrădăcinat în societatea maghiară. Acest sentiment este cît se poate de lămurit. El nu însemnează nici mai mult nici mai puțin, decît dorința de a desface Ungaria de către cealaltă jumătate a monarhiei, de a-i dobîndi deservita independență, cu un cuvînt, de a realiza ideile lui Kossuth și ale revoluției maghiare din 1848.

Atît de general este acest sentiment în societatea maghiară, încît a început a-și arăta efectele destructive chiar și în șirurile armatei comune. Toemai acum scriu foile maghiare despre un duel întemplat zilele trecute la Chichinda-mare între doi oficeri, Csávossy și prințul Rodzwill, din pricina că la un chef au ajuns la ceartă „pentru marsul lui Rákoczi și imnul împărațesc”, cum scriu patrioții. Va să zică, există în armata comună oficeri de naționalitate maghiară, care nu știu cînd să se însuflească, și cînd să se indigneze: la auzul marsului revoluționar al lui Rákoczi sau la auzul imnului împărațesc.

Și pe cînd toate acestea se întempla, bătîrînd idol revoluționar al Maghiarilor, „kormányzó ur” dela Torino, pune pe fiul său să scrie și spune și verbal deputatului „maghiar” Mandel, care l-a cercetat zilele trecute, că se roagă de conaționali săi, ca să-l cruțe cu privilegiul aniversării a 90-a a nașterii sale, căci nu este în stare să plătească nici vama pentru numeroasele

cadouri ce i-se trimit, nici să primească multe deputațiuni ce i-s-au pus în perspectivă!...

Nu, dela asemenea oameni nu avem noi Români să primim lecții de patriotism și de lealitate; dar' cu atît mai mult trebuie să ne exprimăm siucera îngrijire pentru viitorul patriei, ajunsă din fatalitate pe astfel de mîni!

REPLICA
TINERIMII ACADEMICE.

(Urmare.)

Tăgăduirea dreptului de asociare.

În Ungaria nu există lege de întrunire. Dreptul de asociare depinde dela bunul plac al stăpînirii maghiare. Ear' această stăpînire permite Maghiarilor a-și înființa atâtea societăți câte voese, chiar și societăți cu caracter atît de provocător, încît ele în nici un stat de drept nu ar pute fi aprobate. În schimb, națiunilor nemaghiare li-se interzice a-și înființa până și casine, reuniuni de femei, de meseriași ș. a.

Desvoltarea asociațiunilor la națiunile nemaghiare este echivalentă cu deșteptarea și desvoltarea conștiinței lor naționale, ear' aceasta este cea mai mare pedecă pentru politica de maghiarisare. Eată eărăși o probă, că maghiarisare și absolutism sînt două principii nedespărțite.

Faptele care întăresc aceasta sînt nenumărate. Dintre ele Replica citează pe cele următoare: Tăgăduirea concesiunii pentru înființarea unei „Reuniuni agricole române” în Sibiu în 1881; tăgăduirea concesiunii pentru înființarea societății culturale „Opinca română”, care era să fie un fel de apărare contra societăților agresive de maghiarisare; tăgăduirea concesiunii pentru înființarea societății academice literare „Minerva” a studenților români din Cluj, sub pretext că acești studenți sînt prea puțin numeroși ca să fundeze o societate; tăgăduirea concesiunii pentru înființarea societății culturale „Progresul” în Arad, sub pretext că fiind societate românească ar pute face frecări între naționalități (!); tăgăduirea concesiunii pentru înființarea „Reuniunii învățătorilor români din Sătmar”; tăgăduirea concesiunii pentru înființarea unei casine române în Făget; tăgăduirea concesiunilor pentru înființarea unor societăți de meseriași români în Alba-Iulia și în Blaj, sub motiv că au caracter românesc!

Înșirarea acestor tăgăduiri de concesiuni arată deajuns ce înseamnă în Ungaria dreptul de asociare. Comentariile sînt de prisos.

Prigonirea publicistilor români.*

Cu privire la această cestiune, sulevată de Memoriul bucureșean, junimea maghiară crede a pute atenua prin câteva sofisme nedreptatea ce se face Românilor. „Spiritu liberal al presei noastre și al cetățenilor nostri maghiari”, dice „Răspunsul”, „multe admit, ce în alte țeri se crede imposibil de a se admite” etc. Frazele acestea au aceeași basă de adevăr, ca toate afirmațiunile Răspunsului expuse până aci. Ceea-ce a comis hegemonia maghiară față cu presa și cu diariștii români este mai mult ca nedreptate, este derisiunea spiritului timpului modern, este o insultă aruncată în fața celui mai rudimentar principiu de drept și echitate.

În regatul Stului Stefan există două legi de presă: Una liberală pentru Ungaria proprie și una absolutistă pentru Transilvania. Această lege absolutistă este așa numita *Patentă împărațescă dela 27 Maiu 1852*. Nu este greu a ghici, că cea din urmă se menține exclusiv pe seama Românilor. Aceasta devine și mai evident, dacă ne dăm seamă de faptul, că nici un singur publicist maghiar nu a fost urmărit până astăzi pe basa acestei patente absolutiste, pe cînd publiciștii români, dar' numai dela restabilirea constituțiunii maghiare, în numeroase rînduri au fost certați cu dînsa.

Singurul avantaj pe ce-l aveau Români până la un timp era, că introducîndu-se curțile cu jurați ca judecătorii de presă, teritoriul tribunalelor din Transilvania-de-Sud s'a arundat sub curtea cu jurați din Sibiu. În acest vechiu oraș săsesc majoritatea locuitorilor și prin urmare și a juraților era germană, ear' restul Români și Maghiari, așa că diariștii, puși sub acuză la curtea cu jurați de acolo erau cel puțin judecați de conștienței lor nemijlocii, care în mare parte aparțineau și ei naționalităților nemaghiare și erau fericiți de șovinismul modern al societății maghiare. De altă parte, Români avînd cele mai bine impopulate și mai culte centre în Sudul-Transilvaniei, în special la Sibiu și la Brașov, aici apar din vechime cele mai multe organe de publicitate românești, și curtea cu jurați din Sibiu se putea considera de propriul tribunal de presă al Românilor. Încă de pe la începutul anilor 80, ba chiar și prin anii 70 guvernele maghiare s'au încercat a suprima vocea presei române din Transilvania prin procese de presă, însă, deși au menținut pomenita lege excepțională, nu au isbutit, căci jurații Sibiului, care nu puteau vedea crime în afirmarea na-

* Acest capitol îl reproducem în întregime.
Red. „Trib.”

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Yerba Buena.

Roman în două tomuri

de

Bret Harte.

Capitolul IV.

(Urmare.)

— Colonelul Pendleton nu aparține nici unui partid, dice Paul scurt, — dar' dacă vechii săi aderenți ear' caută să vină la putere, și-au pierdut pe singurul lor martir independent.

Paul ear' deveni distras. Shear scose din pardesul său câteva hîrtii ce aveau înfășurarea actelor oficioase.

— Am adus rapoartele, dise.

— Ce? întrebă Paul gânditor.

Secretarul privi mirat. „Capitanul” pare a fi aji grozav de uituc.

— Rapoartele sefului de poliție din San Francisco, pe care le ceruseși.

— A da... mulțumesc. Lasă-le numai colo, pe birou. O să-mi arunc ochii peste ele în ședința delegațiunilor. Acum poți să mă lași singur și dacă ar veni cineva cu gândul să vorbească cu mine, spune-i că sînt ocupat.

Secretarul se retrase în camera de alături, ear' Paul se aruncă pe un fotoliu și căzu pe gânduri.

În fine a terminat cu lucrarea pe care și-o propusese să o facă înainte de aceasta

cu două luni, cînd părăsise El-Rosario-ul. Articolul, pe care l'a cetit mai adinea-ori și care va apăre în unul din zărele San Francisco, este o încoronare a lucrării făcute cu multă stăruință, după multe cercetări, și de aci încolo are să fie socotită ca fapt istoric, care deși nu este dovedit, cel puțin nu poate fi expus ca cineva să-l combată.

Paul îndată-ce a plecat atunci dela Woods, s'a dus la colonelul Pendleton, cărui îi comunică planul său. Spre marea lui mirare însă colonelul se împotrivi vehement contra planului, ca „odrasla cutărui om să o atribue altuia, să o forțeze chiar pe altul, care nu se poate apăra”, și abia se liniști și după-ce Paul îi spuse, că și „acest om care nu se poate apăra”, nu este decît o ficțiune: pretinsul tată nu este decît o legendă și el!

După-ce Paul îi descrie scena ce a provocat-o aducerile aminte ale lui Baker, și i' arătă, că astfel secretul poate fi descoperit în tot momentul, după-ce arătă că dacă fata va susține și pe viitor ideile sale, și de sigur are să le susțină chiar cu prețul averii sale, ei — tutorii — vor fi siliți să se învoiască, să dică: așa-i ori că vor veni în situația grozavă de a mărturisi rușinea, după toate acestea colonelul se dete invins.

Li-se părea pericol mai mic dacă s'ar descoperi adevărata înșelăciune, decît acel adevăr nehotărît și nesigur. Adevărul pericol era misticismul d' acum, care așa dicînd, provoacă bănuială și aproape forțează o mărturisire. El, Paul — a spus colonelului — ia răspunderea pentru toate și făcî, în

fine, pe colonelul să-i promită, că aprobă în mod tacit și dînsul.

De un singur lucru numai îi era teamă: ca secretul să nu se afle prin intervenirea mamei; Pendleton era însă convins tare, că mama nu numai că a lăsat tutorilor toată grija fetei sale, dar' nu are să-și schimbe nici hotărîrea luată deja de a se lăpăda de ori-ce pretenție de înrudire cu fiica sa. Lucrul acesta l'a dovedit și prin îngrădirea, că s'a exilat de bunăvoie din țeară. Apoi chiar de și-ar schimba părerea, dînsul, colonelul, o să afle cel dintîiu.

Se despărțiră în urmă.

În acest interval Paul nu uită nici o altă hotărîre a sa, hotărîre, pe care o luase după visita ce i-o făcuse colonelului, și pe care a reușit să o ducă la bun sfîrșit: pe calea legislativă făcî să i-se deie băncii El-dorado un ajutor, colonelul Pendleton își recăpătă o parte din averea sa, care era în mîinile procurorului.

Aceasta-i fu preocuparea, săptămîni de-arîndul. Adece nu tocmă numai atîta, căci din mijlocul tuturor preocupărilor sale răsăria mîndru chipul frumos și adorat al fetei, care înainte cu două luni îi zîmbise atît de dulce, îi dise, din pragul ușii, cu atîta grație: „Noapte bună!”...

De atunci nu a vîdut-o și acum, că a ajuns majoră, ear' rugă pe colonelul Pendleton să îndeplinească funcția de tutor și în locul său și-l făcă a se hotărî, ca împreună cu primul să se ducă la Santa-Clara pentru a îndeplini ultimele formalități de tutori.

Acum, cel puțin, i-se părea că nu e necesar ca Yerba să știe cît îi poate mulțumi lui pentru realizarea dorinței sale.

Paul își reveni în fire oftînd adînc, se gândi eără la datorile sale și luînd grămada de rapoarte, pe care i-le adusese secretarul, începu să cetească prin ele.

Și aceste rapoarte erau privitoare la lucrarea sa liniștită pe lîngă acum. Ca president al delegațiunilor, profita de poziția sa pentru a examina actele oficioase, cele dela poliție și dela biurol statistic mai ales.

Se convinsese din ele, că femeia cu numele „Cati Howard”, cărei îi mai dicea și „Beverley” și „Durfrey” demult nu mai stă sub paza poliției și că în rapoartele politice nu se face nici o amintire despre fiica ei.

Paul privi cu ochi scrutători prin toate actele, urmîrind cu atenție mai ales cestiunea ce îl preocupa în primul rînd; deodată se opri, inima îi bătea mai tare.

Într'un raport asupra disolvării cu forța polițienească a unui local unde se jucau cărți, între altele se spune, că anul dintre participanți s'a refugiat în camera femeii „Cati Howard”, care înaintea judecătorilor a fost apărută de protectorul ei Juan de Arguello. Timpul în care s'a petrecut aceasta coincide cu instituirea tutoratului. Aceasta nu dovedea însă nimic, dar' numele...

Însemnează oare el ceva? Ori este numai o întemplare bizară, care dovedește cu atît mai mult firea aventuroasă a celei femei?...

Paul recetă hîrtia, dar' în alt loc nu mai întîlni numele femeii. Chiar și acolo, unde era scris însă, putea ușor să rămână nevedut pentru un om, care nu scruta cu atîta băgare de seamă, ca Paul.

Puse rapoartele la o parte și luă ear' în mîni proba de perie dela tipografie. Este oare, afară de dînsul și colonelul Pendleton, alt om pe lume, care ar pute să afle legătura între acele două lucruri? Că relațiunea dintre Cati Howard și acel Arguello n'a ținut mult și n'a fost cunoscută peste tot, reese și de acolo, că colonelul Pendleton nu știa nimic despre ea.

Trebuie să vorbească însă îndată cu colonelul Pendleton. Poate-că acesta a aflat ceva dela Yerba. Fata poate-că a fost mai deschisă cu colonelul, om mai în vîrstă, decît cu dînsul, bărbat tînăr.

Puse în buzunar copia de pe acel articol ce era să apară și se apropiă de ușa camerei vecine.

— E de prisos, Tony, să scrii lui Slate acea scrisoare. O să vorbesc în persoană cu dînsul. Deseară mă duc la San Francisco.

— Să nu copiezi câte ceva din rapoarte?

Paul puse repede toate rapoartele în cutia biurolului său și dise:

— Acum încă nu, mulțumesc. Notițele le voi face mai tîrziu.

Trad. de Ioan Russu Șirianul.

(Va urma.)

ționalității române a acușărilor, ear' altă vină nu li-se putea dovedi acestora, de regulă îi achitau, în cele mai multe cazuri în unanimitate. Astfel au fost achitați redactorii, domnii G. Barițiu („Observatorul“), N. F. Negrutiu („Cărtile Săteanului“) etc. Sub asemenea împrejurări, guvernele maghiare au trebuit să se mulțumească cu reglementarea foilor române ce apăreau în circumscripțiile curților cu jurați din Ungaria proprie, unde au și fost condamnați în mai multe rânduri redactorii foilor „Fedeștiunea“ și „Albina“, care apăreau în Budapesta. Nu mult s'au putut susține aceste foi în capitala „civilizațiunii“ maghiare, ci strivite de procese și de cheltuielile împreunate cu acestea, au trebuit să înceteze.

Așa a fost până la 1884. Din acest an datează hotărârea guvernului Tisza de a strivi cu tot prețul și presa română din Transilvania, precum a făcut cu cea din Ungaria. Începutul s'a făcut cu două procese de presă, intentate diarelor sibiane „Observatorul“ și „Tribuna“. Cel dintâiu s'a pertractat la 3 Decembrie 1884, ear' al doilea la 3 Februarie 1885 înaintea juraților din Sibiu. Este caracteristic pe ce substat s'au făcut aceste procese: „Observatorul“ scrisese un articol, în care înregistra evonul, că guvernul ar fi interzis ținerea congresului bisericii gr-or. din Ungaria și Transilvania din cauza coincidenței lui cu aniversarea a sute a revoluției lui Horia din 1784, și se plânge cu tot dreptul contra acestei volnocii neintemeiate a stăpânirii. În „Tribuna“ de altă parte s'a publicat un articol, în care din incidentul unei pertractări criminale la tribunalul din Sibiu arată ilegalitatea și neajunsul, că deși acușății au fost Germani, întreagă pertractarea a decurs unguresc, va se dică într'o limbă neînțeleasă atât acușăților, cât și publicului din localitate.

Lucru natural, că într'acești articoli jurații sași nu au putut afla crima imputată și „agitațiunii“ contra statului și astfel într'amendouă rindurile acușății G. Barițiu, redactorul „Observatorului“ și Cornel Pop Păcurar, ca redactor responsabil și Ioan Slavici ca autor al articolului învinovat din „Tribuna“ au fost achitați.

Îndată după aceste s'a pus „opinia publică maghiară“ în mișcare contra curții cu jurați din Sibiu. Foile maghiare și maghiarone au început o agitație ne mai pomenită. „Nemzet“, primul organ guvernamental, scrie numai decât a doua zi după pertractarea ultimului proces, la 4 Februarie 1884, că jurații sibieni au demonstrat contra statului, „Pesti Hirlap“ a aflat că „onoarea națiunii maghiare, integritatea statului ung-ar sânt lucruri fără stăpân, care stau afară din lege“. În același ton au secundat și „Pester Lloyd“, „Kolozsvári Közlöny“, „Egyetértés“ etc., va se dică fără deosebire de partid toate organele maghiare și maghiarone. Tot la 4 Februarie 1884 a interpellat în casa deputaților deputatul secuiesc bar. Blasius Orbán guvernul, într'un discurs garnisit de invective și exhortațiuni violente la adresa Românilor și Sașilor, numindu-i „șerpi guierători și vipere încălțite la sinul nostru“, că are de gând să ștergă curtea cu jurați din Sibiu? În conformitate cu aceste agitații, curtea cu jurați din Sibiu a și fost desființată.

Nu se poate descrie sberătul de bucurie al tuturor șovinistilor în urma acestei rădite buturalități a guvernului față cu presa română. Căci ce însemnează pentru aceasta cassarea curții cu jurați din Sibiu? Însemnează, că presa română de atunci înceace este scoasă de sub instituția curții cu jurați. În adevăr, prin ordonanța ministerială mai sus citată, peste circumscripțiile fostei curți cu jurați din Sibiu s'a extins circumscripțiile celei din Cluj, care astăzi este unica judecătorie de presă pentru întreaga publicistica română din Transilvania. Ear' în Cluj, precum indeobște cunoscut este, se află centrul panmaghiarismului din Transilvania, reședința faimosului „Kulturgeylet“ și o societate cu desăvîrșire fanatisată de o presă rabulistă și plină de ură față cu tot ce este românesc. Jurații din Cluj pentru presa română nu mai sânt judecători, căci le lipsește cu desăvîrșire calitatea de căpetenie a judecatorului: obiectivitatea. Ei sânt adversari politici ai Românilor, care judecă după interese naționale și de partid, nu simpli cetățeni nepreocupați, care au să judece după dreptate și conștiință. De atunci înceace guvernul poate fi sigur, că nu are decât să întendeze procese diariștilor români, ear' de condamnare se îngrijesc la sigur jurații din Cluj. Aceasta a voit-o guvernul și de acea bucuria tuturor șovinistilor pentru desființarea curții cu jurați din Sibiu.

Intențiile unei instituțiuni se cunosc mai bine din rezultatele ce a produs. Drept aceea, dovada cea mai bună despre scopul, în vederea căruia a subordonat guvernul unguresc presa română curții cu jurați maghiari din

Cluj, este isprava ce a făcut această curte. Dintr'nsa rezultă la evidență, că scopul guvernului a fost nimicirea presei române, care stă în calea „politicii naționale“, adică a maghiarizării.

Ori-ce fel de proces politic este în cele din urmă un act de volnoci. Căci a urmări pe cineva pentru convingerile sale este un lucru, care revarsă nimbul nedreptății totdeauna asupra următorului. Într'un stat în adevăr liberal și vedem, că procesele politice sânt ceva cu totul neobișnuit, ce se poate legitima numai prin extrema necesitate impusă de cele mai înalte resoane de stat. Destul de liberal este și statul unguresc — față cu presa maghiară, dar' cu a celorlalte naționalități, în special față cu cea românească, este tot ce se poate mai intolerant. Eată de fapt chiar conștientenii nostri sași: „Presa maghiară și, — cu satisfacție recunoaștem, — cea germană-săsească se bucură în Ungaria de cea mai mare libertate. Dar' în contra presei române, procurorii reg. ung. au întreprins de câțiva ani o veritabilă campanie. Presa maghiară și cea germană poate neabătută se scrie cele mai aspre acușățiuni îndată-ce însă o foaie românească își permite o critică aspră asupra tendențelor maghiare în chestiunea naționalităților, numai decât se ivesce procurorul.

(Va urma.)

Replica studenților și presa.

„Deutsches Volksblatt“ din Viena (nrl dela 18 August n.) publică în fruntea foi sub titlul „O acușă în contra șovinistilor jidano-maghiari“ următorul articol foarte iemarcabil:

Când Românii ce locuiesc în Ungaria și Transilvania au luat hotărârea de a trimite la Viena o deputațiune, ai cărei membri erau luați din toate clasele sociale, spre a prezenta Împăratului un Memorand, care descria într'un limbaj calm situația poporului român, ei au făcut un pas, care pare a ne semna o schimbare hotărâtă în soarta acestei națiuni atât de amar încercată prin violențarea brutată a Maghiarilor. Numai foarte rar înainte de venirea deputațiunii Românilor la Viena se ocupa presa cu așa numita „chestiune română“, și da se întâmpla aceasta, atunci erau numai câteva rinduri colorite tendențios în favorul „marelui“ popor maghiar-jidan. Când însă deputații Românilor ungureni au sosit în Viena spre a cere la treptele Tronului dreptul lor, atunci ferbia și forțotia în marele cazan al presei ovresci din Austro-Ungaria și un potop de calumnii se revărsă atât asupra alegaților Românilor cât și asupra acelor care i-au întâmpinat în mod simpatie în metropola imperiului. Dar' și după-ce deputațiunea română s'a fost reintors deja demult ear' în patrie, s'a folosit presa liberală vieneză de tot privilegiul ce i-se da spre a denunța pe Români ca irredentiști de specia cea mai rea, ca răsvrățitori în contra statului maghiar.

Soarta Românilor ungureni e atât de tristă, asuprurile căror au fost dați pradă prin regimul maghiar-jidan, atât de multe și de mari, încât ajunge singur numai simțul de umanitate spre a produce simpatii și interes pentru acest popor. Cu cât trebuie însă să crească această simpatie și interes la aceia, care sânt de aceeași limbă și de același neam cu Românii ungureni! Condusă de aceste sentimente firești, jumimea academică din regatul României a redactat un Memorand, în care sânt z-grăvite amănunțit și conform adevărului suferințele conaționaliilor lor. Studențimea maghiar-jidană a aflat de bine a combate acest Memorand printr'un „Răspuns“, care a luat asupra-și misiunea îngrată de a spela sistemul maghiar de nenumăratele păcate cu care era încărcat. Fieresc această spălare n'a isbitut cât e mai puțin, mai ales că Răspunsul lor nu a rămas necombăut. „Replica“ studențimii române se prezintă ca o indicare a unui șir înfinat de fapte incontestabile, care dau dovadă irefutabilă despre îndreptățirea plângerilor poporului român, ea e un protest înflăcărat în contra despotismului Maghiarilor, la a căror brutalitate s'au mai asociat prin amestecul cel mare cu elementul ovresc și șiretenie și maliție, ea e un apel către toate națiunile culte de a nu-și uita de bieții Români ungureni subjugăți, ci a se întrepune ori-unde numai se poate pentru pretensiunile lor.

Nu vom să extragem astăzi amănunte din „Replica“, pentru aceasta vom mai avé încă loc și privilegiu. Răspunsul dat de jumimea academică română studențimii maghiare e o acușă plănuită în stil mare în contra sistemului dominant în Ungaria, fiecare din acușările ridicate e spriginită

de duzine de dovezi, și de aceea sentența nu poate fi grea pentru cel imparțial. Înainte de toate se indică la contrastul ce există între textul legii unguresci de naționalități și între tratamentul ce trebuie să îndure nemaghiarii din Ungaria și care ia în batjocură nu numai principiul egalei îndreptățiri, ci și cele mai elementare pretensiuni ale umanității. În conștiința impotentei sale numerice, alianța maghiar-jidană vrea să le răpească Românilor, Germanilor, Sărbilor și Slovacilor din Ungaria naționalitatea lor și a-i face cu forța Maghiari. Dacă un popor de importanță europeană, care are milioane și milioane de conaționali, voese să se scape de o minoritate națională într'un stat prin desnaționalizarea aceia, aceasta se poate cel puțin înțelege, dar la nici un cas admite. Dacă însă un popor ca cel maghiar, care afară de cele abia cinci milioane de conaționali adevărați nu are în Europa nici un popor învârtit, voese să răpească limba naționalităților nemaghiare din Ungaria, care în privința numerică îi sânt cu mult superioare, pentru a le împune pe a sa, o limbă cu care nu te poți împune niciă afară de Ungaria, aceasta trebuie să producă la fiecare drept cugător o vedită indignațiune.

O imputare principală ce li-se face Românilor ungureni e aceea, că ei s'au decis pentru pasivitate, că nu trimit deputați în parlament maghiar spre a-și reprezenta acolo pretensiunile lor. „Replica“ ne dă deslășirea, pentru-ce Românii se abțin dela alegere, deși ar fi îndreptății la 70 de mandate, și totuși nu dispun de nici unul. Până când Românii nu s'au fost decis pentru politica de pasivitate, ci își puneau încă candidați pentru parlament, atunci se întâmplau următoarele: Îndată-ce alegătorii români se iviau în ziua alegerii înaintea orașului în care și avea sediul comisiunea electorală, ei aflau intrările ocupate prin detașamente de panduri, care-i opreau de a intra în oraș. Păndurile protestare nu ajută nimic, cei opt sute de alegători români îndreptății nu erau admiși la alegere, cei 120 Ovrei sau Maghiari ce locuiau în „oraș“ își dădeau voturile pentru candidatul lor Nemenyi (Neumann) sau ori-cum îl chema și presidentul comitetului electoral îl declara de ales. Nu se puteau Românii împede a-și da votul lor, atunci se recurgea la alte mijloace. Presidentul comisiunii rupea câteva file din protocolul alegerii și făcea astfel din minoritatea maghiară majoritate. Dar' și în alt mod se făcea aproape iluzoriu dreptul electoral al Românilor. Pe când votul ori-cărui vagabund era privit de valabil, îndată-ce vota pentru candidatul maghiar, pe atunci pentru Români s'a introdus un cens mare electoral.

Să mai descriem toate acele suferințe căroră sânt expuse popoarele nemaghiare în Ungaria? Dela cariera de funcționar sânt excluși, prin maghiarizarea cu forța a tuturor institutelor lor de educațiune li-se ia posibilitatea ori-cărei dezvoltări culturale, prin sila de a-și da copiii în cea mai trăgădă etate în „kisdédv-uri“, unde învață limba maghiară, nu însă idiomul lor național, se lucrează la desnaționalizarea prin fabricațiune. Prin asta însă nu s'a sfârșit încă registrul păcatelor al sistemului dominant în Ungaria. Ori-ce mișcare națională, așa purtarea colorilor românesci, e supusă la pedeapsă grea. Denunțarea unui Ovreu că într'o comună a isbucnit o „răseală“ e deajuns pentru a pune în picioare faimoasa gendarmerie, care, fără ori-ce cercetare, face numai decât întrebuițare de armă și masacrează cu duzina oameni nevinovați, sau apoi face mulțime de arestări, constrîngînd pe cei arestați la mărturisiri prin cele mai grele torturi. Presa română e persecutată prin nenumărate procese. Cât timp acelea se judecau înaintea juriului din Sibiu, se terminau cu achitarea diariștilor acușăți, pentru-că jurații, care se compuneau în partea cea mai mare din Sași transilvăneni, nu puteau privi, desine înțelege, în năsuința Românilor după drepturi naționale crima răsvrătirii de care erau invinovați acușății de procurorul. După-ce mai multe procese de presă s'au terminat după olaltă cu achitări, juriul din Sibiu s'a desființat și s'a transpus la Cluj, așa că acum acușății sânt supuși jurisdicțiunii juraților maghiari, care nu știu limba română, pe lângă aceea sânt plina de cea mai înverșunată ură în contra acușăților și așa le lip-

sesce cu totul obiectivitatea. Dacă te cugeți mai departe că un procuror maghiar în un astfel de proces de presă adresează juraților apelul ca la aducerea sentenței să fie conduși de considerarea, că ei sânt Maghiari, apoi îți poți lesne închipui, că în Cluj toți diariștii români acușăți, sânt condamnați și anume nu numai la pedepse mari în bani și prinsoare de stat, ci chiar și la arest ordinare pe timp mai mult de un an.

Articolul constată apoi, că Replica combătînd sistemul maghiar-jidan dominant în Ungaria, dovedește că mișcarea română e antisemită, mai departe că din ea rezultă și aceea, că Românii sânt filogermani.

Din diecesa Aradului.

3/15 August 1892.

Correspondența dlui „oaspe al Aradului“ din nrul 168 al mult prețuitului nostru diar „Tribuna“ a mișcat inimile tuturor Românilor din întreaga diecesă. În Arad și în toate comunele românesci din apropierea Aradului, chiar și în Bănat, plugarii români vorbesc despre cele petrecute în comuna Micălaca, ca și despre un păcat strigător la cer al Preasfințitului domn episcop Meșianu și al preacinstiului consistor din Arad. Neînduratul preot Cioară este mai demult cunoscut publicului român din părțile Aradului. La constituirea „Reuniunii femeilor române din Arad și provincie“ au avut ocaziune chiar și femeile de a vedé și au și pe acest cinstit preot, cum cu vorbe necinstite și în prezența Preasfinției Sale ataca pe fieratului domn advocat Stănescu și pe dl Dr. N. Oncu. Această purtare a preotului Cioară însă a fost o bravură înaintea Preasfinției Sale, căci peste puțin timp vâdurăm pe popa Cioară cu brâu roșu, ear' părintelui Mangra i-se luă și cel negru, ceea-ce în diecesa noastră se numește dreptate. Că părintele Cioară este iubitor de coartă, nu mai încapa nici o îndoială. După moartea colegului său Moța, cu care trăise în dușmănie, a început a persecuta pe învățătorul B., care era se iee lumea în cap de groaza acestui meritat preot. Astăzi îl vedem aruncând cu imala în ochii adevăratului păstor Iustin Dascăl, în sentinela sfinte bisericii din Micălaca, în omul blând și iubitor de dreptate; ear' pe oamenii muncitori, cu avere, blândi, onesti și inteligenți îi dă pe mâna gendarmilor unguresci, expunându-i astfel batjocurii, brutalități și bătelor gendarmeresci.

După toate acestea ne întrebăm, că ce au făcut Preasfinția Sa și venerabilul consistor pentru credințioșii din Micălaca, ale căror vaiete și țipete de luni de zile au străbătut în toate părțile locuite de Români? nimic! pentru-că în diecesa Aradului dreptate numai celor păcătoși, vinovați și cu musca pe căciulă li-se face. Astfel de oameni totdeauna sânt scutiți și apărați, totdeauna află grație și creștăm; ear' șermanii plugarii se dau pe mâna gendarmilor, care apoi le împarte dreptate cu patul puștii, precum e obiceiul în Teara-Ungurescă. Nu crează Preasfinția Sa că plugarii români sânt nisece oameni stricați, precum Vă raportează unii urgisiți de preoți. Vedem pe cei din Micălaca încuind biserica, pe cei din comuna Fibiș școala, pe cei din Cenadul-coteșen închiidînd pe preotul Cioară în coteș. Paulienii la îndemnul unui preot mai păcătoș decât cei doi amovați, erau să infunde mânilor în pērlul unui protopop; dar' scandalurile din Macea cine nu le cunoașce? Fereghizenii de ani de zile îi vedem alergînd la Preasfinția Sa, și putem aștepta ca astăzi-măne să închiidă și ei biserica. Cu toate acestea am păcătoși, dacă am dică despre acești oameni că sânt stricați, răutăcioși etc. Toate acestea nu de flori de măr s'au întemplat și se întemplă în diecesa Aradului, ci din cauza că relele și nemulțumirile au devenit insurptabile în aceste comune, — vaietele și țipetele acestor drept-credințioși nu vrea nimeni să le înțeleagă. Dacă venerabilul consistor nu va ține cauzele sătenilor cu lunile sau cu anii neresolvate și puse ad acta, dacă Preasfinția Sa și pe cei păcătoși și vinovați, fie învățător, fie preot, fie protopop, fie inspector școlar, fie chiar referentul bisericesc, nu îi va apăra, ci aspru îi va pedepsi, și în fine, dacă Preasfinția Sa nu numai va promite, ci va și face ceea-ce a promis credințioșilor sei, atunci fie sigur că nu înima rece, ci iubirea și încrederea întregului popor român o va dobândi. Tocmai astfel stă lucrul și cu preoții dela sate, căci dacă nu li-ar lipsi spiritul preotesc, dacă ar fi oameni cu case de model, și în fine, dacă preotul ar fi o adevărată sentinela a bisericii, dar' nu trădător și denunțător al credințioșilor, precum am vădut și pe neînduratul părinte Cioară, atunci de sigur că nu ne vom plânge despre înmulțirea concubinatelor, nu vom avé oameni rîi și demoralizați, ci vom fi păstori unei țări care ne iubesc și își are toată încrederea în noi. Înzadar,

și nici se nu îndrăsnească a dică dl preot din Odvoș cătră Baci Nicolae de acolo, că legea nu permite nimărui să trăască în concubinată căci îndată îi va pune întrebarea: dar' preotului din Chelmac și celui din Feregház îi permite? deci eată Preasfinție, dle episcop, cum și cine strică și demoralizează credințioșii!

Eu cred că și fără gendarmi se poate face pace, dreptate și îndestulare în diecesa Aradului, se înțelege, că numai atunci când vom fi imparțiali, de exemplu ne servesc comuna Fibiș. Acești oameni au să mulțumească numai fiesolăbireului din Aradul-nou, că nu s'a întemplat moarte în comuna lor; căci este lucru cunoscut, că dl inspector în urma deciziei consistorial a cerut patru gendarmi dela oficiul solgăbireesc, acest domn însă a dică, că numai la porunca vicecomitetului va da gendarmii cerăți. Venerabilul consistor numai la amenințările locuitorilor, că se vor duce cu cauza la inspectorul regesc din Timișoara, s'au învot să facă pace, și anume au trimis la fața locului pe dl Dr. Popa, referent școlar, care apoi ca om înțelept și iubitor de dreptate a făcut pace și fără ajutorul gendarmilor. Oare nu este rușinea vener. consistor, când foaia „Arad és Vidéke“ publică corespondențe ca cea din luna lui Maiu a. c. numărul 119? Preasfinția Sa și vener. consistor crede, că cu ajutorul gendarmilor vor face pace și îndestulare în diecesă? Crede, că cu gendarmii va înfrica credințioșii ca se nu se mai plângă contra păcătoșilor? Și în fine crede, că cu gendarmii vor câștiga iubirea și încrederea, — demult perdută — a poporului drept credințios? Vom vedé! . . .

Un diecesan.

Adunarea generală

și

petrecerea cu dans din C-Mănăștur.

Capolnoc-Mănăștur, 2/14 Aug. 1892.

I. Despărțământul XVII. al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român“, adunarea sa generală din acest an a ținuto în C-Mănăștur la 11 Aug. n. Poporul român din această provincie pentru prima dată a fost acerit să salveze în mijlocul seu un public român mai numeros. Administrația civilă de astă-dată făcuse „excepție“ (!) de n'a oprit adunarea românescă. Dar' totuși a aflat necesar a se mai asigura cu 3 gendarmi, pe lungă cei 5 din loc; s'a îngelat însă amar, când poliția s'a vădut a fi absolut de prisos, căci toate au decurs în pace și ordine, precum e datina la Români.

De observat este, că adunarea poate ar fi fost și mai cercetată, dacă pe mai mulți Români nu i-ar fi reținut acasă acea presupunere basată, că și această adunare are să fie oprită, ca și celelalte. Având în vedere această împrejurare, totuși pot să-mi exprim deplina-mi îndestulare față cu interesul publicului român, dovedit pentru această adunare culturală română.

Amăsorat programului adunării a premers celebrarea sf. liturgii, ale cărei cântări foarte bine le a executat corul plugarilor români din Șomcuta-mare, ridicând prin aceasta evlavia numerosului public asistent.

Adunarea generală după-ce preotul local, dl Nicolae Avram, binecuvîntează pe cei de față și mulțumesc în numele poporului român din loc și giur, că s'a făcut acea salutară dispoziție, ca adunarea să se țină în C-Mănăștur, unde o atare adunare a fost atât de dorită și necesară, — s'a deschis prin dl August Muntean, directorul despărț., care mulțumesc inteligenței române pentru buna primire și interesul dovedit față cu progresul „Asociațiunii“.

Din raportul anual citit de dl director, în lipsa secretarului, am înțeles, că comitetul central din Dej al despărțământului în decursul anului a ținut 12 ședințe, în care s'au desbătut afaceri ținătoare de administrația averii și alte agende ale despărțământului, că despărțământul dispune de o bibliotecă în stare bună, care stă la dispoziția membrilor. Raportul s'a luat spre sciință.

S'a exmis apoi o comisie de 3 membri pentru înscrierea membrilor noi. Dl George Gradovici, cassarul comisiunii exmise, raportează, că s'au înscris 5 membri ordinari și 31 membri ajutători, ear' suma intrată dela această înscriere este de 56 fl., la care este a se mai adauge și taxa intrată dela d-sa ca membru ordinar vechiu în sumă de 5 fl., deci laolaltă au intrat 61 fl. v. a. Ca un lucru de lăudat și vrednic de imitat amintesc, că femeile române din această adunare au spriginit nu numai moraliceasca, dar' și materialmente această adunare. Astfel s'au înscris de membre ajutoare preast. doamne: Maria Barbul din Mociră; Tinca Birle din Riușor și Eufrosina Pop din Cernesci; apoi d-șoarele: Marieta Barbul din Mociră și Anica Șovrea din Cărbunar. Mă simțesc fericit, când plin de bucurie pot înregistra acest fapt frumos, vâdînd, că și femeile noastre au un viu și deosebit interes întru înaintarea instituțiilor noastre culturale.

După înscrierea membrilor dl. Dr. Ioan R. Cherecheș, cand. de avocat, rosti un discurs ocazional bine nimerit despre „cultura”. Domnul disertant a fost ascultat cu o deosebită atenție și aplaudat, cu un drept cuvânt, căci la inima ascultătorilor și poporului român a vorbit.

Dintre lucrurile oficiale ale adunării mai amintesc, că dlui Petru Murășianu, fost secretar al despărțământului, la propunerea dlui August Muntean, adunarea generală pentru activitatea sa rodnică și îndelungată, ca secretarul despărțământului XVII. i-a votat mulțumită protocolară și recunoștință națională. În locul dlui Petru Murășianu, fiindcă d-sa și-a strămutat locuința din Dej, s'a ales membru în comitetul central, al despărțământului dl. Dr. Ioan R. Cherecheș, cand. de avocat, cu aclamațiune. În urmă s'a hotărât, ca adunarea generală din anul viitor să se țină în Lăpușul-unguresc.

După adunare a urmat prânz comun. Toaste s'au ridicat pentru domnul George Barițiu, președintele „Asociațiunii transilvane”, pentru comitetul central al despărțământului XVII. și oaspeții din Dej; pentru domnul Dr. Vasile Lucaci, pentru inteligența și poporul român din C. Măzăreș, pentru conducătorii naționali ai poporului român; pentru corul plugarilor români din Șomcuta-mare și harnicul lui conducător, domnul Ilie Pop etc.

II. Seara la 8 ore s'a început petrecerea cu dans, care în voe bună a durat până dimineața, când blânda lună a dispărut din vedere, învinșă fiind de rațele soarelui luminos.

În pauză corul plugarilor a executat „Călușerul”, privit fiind de căia romană din loc cu un deosebit interes, căci ea până acum nu avuse ocaziune să vadă acest joc istoric al străbunilor nostri glorioși. La loc ar fi aci să amintesc, că corul plugarilor români din Șomcuta a contribuit foarte mult la înălțarea acestei sărbători culturale-naționale. Primească deci domnul Ilie Pop, ca conducător, dimpreună cu zeloșii membri ai corului, mulțumită națională, căci n'au cruțat timp nici depărtare, numai ca să poată zidi și d-lor la marele edificiu al culturii noastre naționale.

I. Hora.

CRONICĂ

Dar Preaînalt. M. Sa Monarchul a dăruit comunei bisericii gr.-cat. din Micăsasa 100 fl. în scopul restaurării bisericii.

Numiri în armată. Au fost numiți aspiranți de oficer la infanterie, între alții, următorii absolvenți români ai școalelor de cadeti: Albert Romosan la regimentul 85; Blasiu Henzel la reg. 61; Mihail Baccu la reg. 31; Miron Serb la reg. 33; Nestor Kittisan la reg. 63; Silviu Pația la reg. 50 și Cornel Frențiu la reg. de inf. nr. 64.

Numire. Practicantul în drept Bela Gullner a fost numit vicesenator la tribunalul reg. din Dej.

Transferări. Au fost transferați: Vicesenatorul Ludovic Osegezy dela judecătoria cercuală din Tiotis la tribunalul reg. din Dej și vicesenatorul Ladislau Domokos dela judecătoria cercuală din Szarvas la tribunalul reg. din Alba-Iulia.

Promoțiune. Dl. Danil Gabor, adj. de inginer, a fost trecut cu ziua de 11 August n. între candidații de inginer de comasare.

Numirea noului episcop în Agram. „Magyar Hirlap” anunță că numirea călugărului Benedictin August Hauddek de episcop al diecei Agramului e fapt împlinit. Anunțând aceasta șovinista observă, că e trist că Rampolla și Strossmayer dirigează politica bisericească liberală maghiară.

Episcopatul Dr. Strossmayer din Diakovar a transmis învțătorilor cehi, ca răspuns la depeșa de felicitare ce i-au adresat aceia, următoarea telegramă: Excursionistilor cehi aducă mea mulțumită pentru felicitarea amicală. Dumnezeu să binecuvinteze pe bavi învțătorii cehi și întreagă eroica și neobosită națiune cehică, ajungă peste tot lucrurile acolo, ca Croația să împartă cu D-Voastră orice bucurie, orice durere și să fim una cu inima și cu sufletul.

Un deputat maghiar la Kossuth. Foile maghiare aduc știrea, că dăile acestea deputatul maghiar Paul Mandel, care călătorește prin Italia, a făcut o vizită însoțit de femeia și ficia sa „sfântului” dela Turin. „Egyenlőség” aduce amănunte despre această vizită. Între altele numita foale spune, că Mandel înainte de toate a gratulat din incidentul aniversării zilei a 90-a a nașterii lui Kossuth. Răspundând, Kossuth a dat între altele, că e atât de egoist în privința etății sale încât mai bine ar vră să moară (n'ar fi nici un păcat!) la ceea-ce damele au început să plângă. După aceste deputatul Mandel a adus elogiul bătrânului revoluționar asigurându-l de venerațiunea și pietatea ce-i păstrează întreagă națiunea maghiară, care îi

transmite din incidentul aniversării sale binecuvântările sale. Kossuth a răspuns, că binecuvântarea mai e cum mai e, dar' ar face bine Ungurii (va să deică fil plicitească cadourile lor!), dacă l'ar mai cruța cu trimiteră astorfel de lucruri, pentru care trebuie să plătească vamă, dar' care nu-i sînt de nici un folos, ca bună-oară lada cu apa așa numită „Petőfi” ce i-s'a trimis din Seghedin. Dar' mai tare a dat că se teme de deputați. Foia mai tare spune și aceea, că Kossuth s'a întreținut mult cu damele și mai ales cu domnișoara Margit, pe care a sărutat-o dîcînd: „Mă bucur că așa sînt fetele maghiare” (!?).

Explosiune de dinamită. În comuna Kovácsbáza, comitatul Csanád, s'a întâmplat dăile acestea în mașina de trier a proprietarului Faragó o explozie de dinamită. Explosia a sfărîmat mașina și a rănit mai mulți lucrători.

Călduri mari. Mai din toate părțile se semnalează călduri foarte mari. Prin unele părți căldura a ajuns la 34 gr. R. în umbră. Multime de oameni au căpătat insolatiune și prin unele locuri au murit toate oarele.

Băieți în pension. În vederea apropiării anului școlar atragem atențiunea părinților și a tutorilor asupra inseratului din numărul de astăzi al ziarului nostru.

Din public.)*

Avis!

Înscrierile la școala elementară de fete cu 4 clase, susținută de „Reuniunea femeilor române din Sibiu”, vor avé loc dela 1—5 Septembrie n. 1892.

Elevele vor avé a se presenta pentru înscriere cu părinții lor sau substituții acestora în localitățile școlai civile a „Asociațiunii transilvane” între oarele 9—12 a. m. și 3—5 p. m. aducînd cu sine și testimoniile ce ar posede de pe anul școl. precedent.

Didactul anual este 20 fl., care se solvesc în 10 rate lunare anticipative de câte 2 fl., taxa de înscriere este 2 fl. la an, dela care sînt scutiți membrii „Reuniunii femeilor române”.

Elevele școlai elementare pot fi suscepute totodată și în internatul „Asociațiunii transilvane”, unde primesc întreținerea întreagă pentru prețul de 200 fl. la an.

Din sedința comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu”, dela 8/20 August 1892.

Maria Cosma,
președintă.

Dr. Russu,
secretar.

Încunoștințare.

Însinuările și înscrierile la școala „Reuniunii grăniceresci din Voila” pentru anul școlar 1892/3 se vor face din 1—5 Septembrie st. n. a. c., după care va urma imediat începerea anului școlar și a prelegerilor.

Deoarece la această școală se concentrează o mulțime de elevi și eleve din comunele afiliate și externe, se provoacă toți aceia, care doresc a-și aduce copiii la școala noastră, ca să se prezenteze cu ei până la acel termin, căci mai târziu — din cauza lipsei de spațiu nu se vor mai primi.

Voila, în 18 August n. 1892.

Diracțiunea școlară.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Posta redacțiunii.

Un preot din Selagiu. Aceasta nu este rectificare ci — altceva. Nu o putem publica.

I. B. în Dobra. Scrisorile anonime le aruncăm.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Berlin, 23 August n. Foile afirmă că guvernul va renunța la orice pretențiune militară mai mare.

Petersburg, 23 August n. Împărțatul ar fi hotărât ca Wygnegradsky să rămână și de aci înainte ministru de finance.

Belgrad, 23 August n. Noul ministru a primit afacerile. Noul cabinet are un caracter dinastic, la tot cazul milanist.

Catania, 23 August n. O bandă de tâlhari a făcut prizonieri pe baronul Spitaleri, pe fiul acestuia și pe contesa Cianciolo. Prizonierii au fost puși seara ear' în libertate pe lîngă un preț de răscumpărare de 16.000 franci.

Bibliografie.

„Foia Diecesană”. Organ al eparchiei greco-orientale române a Caransebeșului. Apare în fiecare Duminecă. Redactor Dr. Petru Barbu. Anul al VII-lea. Nr. 32 dela 9/21 August 1892 are următorul cuprins: Partea oficială: Cercular. — Partea neoficioasă: Predică ținută de părintele Ioan Pinciu cu ocaziunea hirotesirei sale întru protopresbiter. — Cestiuni școlare. — Higienă. — O carte nouă. — Varietăți. — Concurse. — Licitațiuni minuende.

A apărut:

Davea de seamă asupra mersului societății și școlai normale și primare pe anul 1891/2. București, 1892, tipografia „Cărților bisericești”.

A apărut:

Librăria Sococ & Comp., a scos de sub tipar: *Concepția materialistă a Istoriei*, conferința ce dl. C. Dobrogean Gherea a ținut-o la „cercul studiilor sociale” din București.

A apărut:

„Dile negre”. Poem de Temistocle Bancea. Editura autorului. Cernăuți 1892.

Extrase din fol bisericești și școlastice.

Posturi vacante:

— În protopresbiteratul Mercuei (archidieceș), sînt de a se ocupa următoarele posturi de învățători:

Poiană, trei posturi de învățători, cu salariu de câte 300 fl.

Mercurea cu salariu de 250 fl.

Păuca cu salariu de 150 fl.

Tău cu salariu de 200 fl., cuartir natural în edificiul școlai.

Petițiunile sînt a se subșterne până în 8 Septembrie v. a. c. oficiului protopresbiterat gr.-or. în Mercurea.

— În protopresbiteratul Dobrei (archidieceș), sînt de a se ocupa următoarele posturi de învățători:

Briznă, cu salariu de 200 fl., cuartir liber, 0° cubici de lemne.

Lăpușul-de-jos — Ohaba cu salariu de 208 fl., și adecă: a) în bani 94 fl.; b) 95 măsuri cucuruz în boabe la 1 fl. 20 cr. = 114 fl.; cuartir liber și 16° lemne.

Lapusnic cu salariu de 150 fl., cuartir liber și 25 carci de lemne.

Pănc-Seliște cu salariu de 200 fl., cuartir liber și 8° lemne.

Secămaș cu salariu de 153 fl., și adecă: a) în bani 70 fl.; b) 50 măsuri cucuruz = 60 fl.; c) 4 măsuri fasole = 8 fl.; d) folosirea a două grădini cu venit de 15 fl.; cuartir liber și 8° lemne.

Stăncesci-Ohabă cu salariu de 130 florini, și adecă: a) în bani 120 fl.; b) folosirea a două grădini = 10 fl.; cuartir liber și 8° lemne.

Roscani-Mihăesci cu salariu de 315 florini, și adecă: a) în bani 300 fl.; b) folosirea grădinei de lîngă școală = 15 fl.; cuartir liber și 15° lemne, din care e a se încălzi și școala.

Dobra cu salariu de 400 fl.

Petițiunile sînt a se subșterne până în 8 August v. a. c. oficiului protopresbiterat gr.-or. în Dobra.

Călinăndarul zilei.

12/24 Aug. 1892

Julian: Mart. Fotie.

Gregorian: Bartolomei.

Soarele: răsare 4.21, apune 6.14.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 Aug. n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.7)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observat	Diferența din preajmă		
730.1	+1.5	+19.0	+31.4+17.0
			SV.V

Din țeară 20 August n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țkria
Budapesta	757	+15.4	V	5
Sătmăr	766	+17.0	SV	2
Cluj	754	+16.8	—	—
Orșova	756	+19.1	V	1
Arad	757	+16.6	V	3
Panciova	757	+17.2	SV	5

Sosiți în Sibiu.

La 23 August n.

Hotel „Neuribier”. F. Szepessy, proprietar, din Cluj. Szanto, din Budapesta. G. Schön, comerciant, din Budapesta. E. Bolgar, din Preșburg.

Hotel „Meltzer”. Narad, din Graz Goramiti, din Medias. Heștescu, profesor, din Buzău. Kandori, comerciant, din Sighișoara.

Economie.

Buletin agricol. Tirgurile de cereale, acum când recoltele cele noue se adună în porturi, încep să arete oarecare animație, care crește cu cât se apropie toamna, timpul transacțiilor celor mari. Grăul și secăra, care au lipsit mult în campania precedentă, apoi porumbul și mai ales cinquantina sînt foarte cerute în porturi. Operațiunile principale din porturile Române de pe Dunăre au fost: 37.000 hect. porumb 61 l. a 8—8, 10 hect.; 62 l. în magazie 8.25 hect. 61 l. pe șlep. 8.17¹/₂, 61¹/₂ l. 8.30 fr. și 62¹/₂ l. 8.40 fr. 49.000 cin. 61 l. 8.40; 63, 8.70 — 8,97 și 64 a 9.10 în magaz. 11.350 hect. secară a 55 l. a 9.30—9.35 și 55¹/₄—¹/₄ dela 9.40 la 9.60. Cîteva afaceri de orz nou de 46 l. a 6 fr. hectolitru.

Grăul, asupra căruia operațiunile sînt relativ restrinse, notează: 54¹/₂ l. 8.50, 59 l. 11 fr., 57¹/₂ l. pe șlep 9.75 fr.

Din Odessa se scriu următoarele despre cerealele rusești: Timpul din săptămîna trecută a fost favorabil nunciei câmpului; până acum n'au prea sosit multe cereale din interior, totuși rapoazele care se găseau în port au putut pleca încărcate. Exportul secării nu e încă permis.

Cursul grănelor în România pe ziua de 8/20 August: Grău hectolitru 10 lei 75; rapiță hectolitru (caie) 14 lei 50; orz hectolitru 7 lei 20; secară hectolitru 7 lei 60; porumb hectolitru 7 lei 15; în hectolitru 12 lei 50.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operație efectuată în 2-8 August v. 1892.

E. Georgief lui Frații Cucl. & Mih., Grău 650 hect., 10.20 lei. G. C. Gussi lui H. Goldenzweig, grău 1250 hect., 9.62¹/₂ lei. M. Portocală lui L. Dreifus & Co., grău m. 2000 hect., 9.75 lei. N. Ionescu lui M. Reischer, grău 600 hect., 9.50 lei. M. I. Marghilom lui O. Silberstein, grău 3100 hect., 10.52¹/₂ lei. G. C. Gussi lui M. Cohen, grău 3400 hect., 11.20 lei. Frații Cucl. & Mih., O. Silberstein, grău 3500 hect., 10.10 lei. Evloghio lui M. Cohen, grău 2200 hect., 11 lei. Frații Cucl. & Mih. lui Sam. & Fried., secară 2900 hect., 6.60 lei. Petou lui L. & M. Feitler, secară 3900 hect., 8.40 lei. Rodotheato lui I. Milas & fiu grău 1500 hect., 9.40 lei. M. Portocală lui L. & M. Feitler, orz 2600 hect., 6.25 lei. M. Portocală lui L. & M. Feitler, orz 1500 hect., 6.25 lei. U. I. Negroponte lui Weing. & Etling, grău 1680 hect., 10.50 lei. A. Lombardo lui L. Calfoglu, grău 1500 hect., 12.50 lei. U. I. Negroponte lui L. & M. Feitler, porumb 4850 hect., 8.05 lei. G. C. Gussi lui M. Cohen, grău 1400 hect., 10.65 lei. E. Georgief lui M. Cohen, grău 1800 hect., 10.70 lei. G. C. Gussi lui M. Cohen, grău 2550 hect., 10.65 lei. M. I. Marghilom lui F. Carnevali, grău 2300 hect., 11.50 lei. C. G. Haracopo lui M. Wechsler, grău 1800 hect., 10.80 lei. C. G. Haracopo lui O. Silberstein, grău 4800 hect., 10.60 lei. E. Nichiforescu lui Otto Graff, 1850 hect., 9.50 lei. Archbold & Youghapérien lui Otto Graff, grău 1100 hect., 9.20 lei. Archbold & Youghapérien lui Otto Graff, grău 810 hect., 9.20 lei. Zamfirescu lui Peiranu fils & Co., grău 3100 hect., 10.62¹/₂ lei.

Cereale sosite.

Pe apă: grău 38.190 hect., secară — hect., porumb — hect., orz — hect., rap. — hect., meu — hect.

Pe uscat: grău 13.440 hect., secară — hect., porumb 6600 hect., orz — hect., rap. — hect., meu hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Făgăraș, 19 August n. Grău hectolitru fl. 6.25 până fl. 6.70; grău mestec fl. 5.— până 5.25 secară fl. 3.70 până fl. 4.—; orz fl. 2.40 până fl. 2.80; ovăș fl. 1.90 până fl. 2.10; cucuruz fl. 3.50 până fl. 3.8; mazăre fl. — până fl. —; fasole fl. 4.— până fl. 4.5; linte fl. 3.— până fl. 9.—; sementă de canepă fl. 6.— până fl. 7.—; sementă de in fl. 9.— 10.—; cartofi fl. 1.— până fl. 1.20; mălaiul fl. 9.— până fl. 10.—; senu brut 100 chilogrami fl. 22.— până fl. 24.—; lumini de senu jurnate fl. 41.— până fl. 42, unsoare de porc 100 chl. fl. 65.— până fl. 66.—; slănină 100 chilo fl. 56 până fl. 60.—; săpun 100 buc. fl. 20.— fl. 24.—; canepă fl. 30.— până fl. 35.—; fân fl. 1.60 până fl. 1.80 carne de vită chilo 40.— cr.; carnea de vițel 40 până 50 cr.; carnea de porc 44.— până —; carnea de berbec 32.—; ouș 5 cu 10 cr.

Tirgul de rimătur în Steinbruch. În 21 Iulie n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 43.— cr. până 43¹/₂ cr., unguresci grei tineri 45.— cr. până 45¹/₂ cr. de mijloc 45¹/₂ cr. până 46¹/₂ cr., ușori 47¹/₂ cr. până 49.— cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 45.— cr. până 45¹/₂ cr., ușori 47¹/₂ cr. până 49.— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr. transito sârbesci grei 46 cr. până 46¹/₂ cr. transito de mijloc 46¹/₂ cr. până 47 cr., transito ușori — cr. până 47.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 August n. 1892.

Stătuțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grău				
Băntănesc vechiu	74	—	75	7.45
Grău dela Tisa	74	—	75	7.45
Grău „Pesta”	74	—	75	7.40
Grău de Alba-Rog.	74	—	75	7.40
„Bacia”	74	—	75	—
Grău ung. de Nord	74	—	75	—
Săminte, vechi ori nou				
Secară				
Orz				
„Nuteș” de via	60—62	6.40	6.60	
de bere	62—64	5.85	6.57	
„Ovș”	64—66	6.70	8.—	
Cucuruz (porumb)	59—41	5.60	5.90	
„bănt.”	75	4.85	4.90	
de alt soi	75	4.85	4.90	
Meiu	9 ¹ / ₂	10 ¹ / ₂	10.80	
Hrișcă	—	10.60	10.80	
Grău	de primă	7.91	7.98	
„Cucuruz”	de toam.	7.50	7.52	
„Ovș”	Iulie-Aug.	4.50	4.92	
„Cucuruz”	Aug.-Sept.	4.90	4.98	
„Ovș”	Main-Iun.	5.28	5.30	
„Cucuruz”	de toam.	5.54	5.56	
Produse diverse				
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	32.—	36.—	
„Olen de rap.	rafinat	45.—	55.—	
Una de pore	dela Pesta	56.—	57.—	
Slănină	svetăță	52.50	53.—	
„Său”	afumată	48.50	49.—	
Prune	—	52.—	52.50	
Lictar	slavon, non băntănesc	35.—	36.—	
„Miere”	brută	13.75	15.60	
„Ceară”	galbînă străcurată	23.75	24.—	
„Spirt”	de Rosenau	20.20	20.50	
„Drojdiate de spirt”	brut	39.50	40.—	
	de 140.	140.	141.—	
	brut	17.—	17.50	
	Drojdiate de spirt	20.—	20.50	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 20 August n. 1892.

Hărțile-monete române	Cump.
-----------------------	-------

Publicațiune.

În 28 August n. a. c. Duminecă după amiază la 3 oare, va avea loc exarandarea pășunatului de oi pe hotarul Cașolțului în cancelaria comunală din Cașolț. [4244] 1-2

Cașolț, în 18 August 1892.

Primăria comunală.

Publicațiune.

În hotarul comunei Șugag, comitatul Sibiiului, cercul Sebeșului-săsesc, se află de vîndere o pădure de fag și brad în mărime de 779 jugere. Cei-ce doresc a cumpăra această pădure se învadească a se adresa la subșeful Sebeș.

Săsciori (Szászcsor), 20 August 1892, cercul Sebeșului-săsesc.

[4243] 1-3

Vasilie Pop,
proprietarul pădurii.

Băieți în pension

se primesc într-o familie de funcționar în Sibiiu.

Locuință spațioasă situată în centrul orașului și aproape de toate școalele, consistătoare din șapte odăi mari înalte cu perspectivă frumoasă și întocmite cu comoditate.

Limba de conversațiune în familje e cea franceză, germană, maghiară și română.

Se dă, pe lângă educație familiară strictă, toată întreținerea și la cereră instrucțiune din limbile sus numite, din muzică și ajutor din obiectele de învățămînt școlare.

Informații mai deaproape, și la întrebări prin epistolă, mijlocese administrația. [4194] 3-3

Extract de Cognac-Quint.

Marca de sursă pentru
Extract de Cognac-Quint

Spre a produce imediat un cognac excelent, sănătos și substanțial, care nu se poate deosebi de cognacul veritabil francez, recomand această specialitate probată.

Prețul pentru 1 chg. (de ajuns la 100 litri cognac) fl. 16 v. a., receptul se alătură gratuit. Eu garantez pentru cel mai bun succes și fabricat sănătos.

Cruțare de spirit

se face prin neîntrecuta mea esență de întărit vinarsul. Aceasta dă beuturii un gust plăcut și picant și se află numai la mine de vîndare.

Prețul fl. 3.50 cr. pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune).

Afară de aceste specialități oferz tot felul de esențe pentru fabricarea de rum, rachiu de prune, trevere, amar și a tuturor licorurilor spirituoase fine existente, de oțet și oțet de vin de o calitate neîntrecută. Recepte se alătură gratis la pachete.

Lista prețurilor franco.

Pentru fabricate sănătoase se garantează.

[3108] 14-50

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Representanți solizi se caută.

„The Gresham“

Societate de asigurare pe viață în Londra.

Filială pentru Austria:

Viena, I., Gisellastrasse 1.

in casa societății.

Filială pentru Ungaria:

Budapest, Ferencz-József 5 és 6 szám.

in casa societății.

Activele societății la 30 Iunie 1891 frc. 117,550.797.—

Venite anuale de premii și interese la 30 Iunie 1891 20,725.259.—

Solviri pentru contracte de asigurare și de rente și pentru răscurpărări etc. dela fundarea societății (1848) 249,311.449.—

În ultimul period de gestiune s'au înscut la societate pentru 61,372.000.—

oferte nouă, prin care suma totală a ofertelor înscute dela fundarea societății se urcă la 1,728,184.555.—

Prospecte și tarife, pe baza cărora societatea extrădă polițe, precum și formule de declarațiuni se dau gratuit prin domnii agenți din toate orașele mai mari, precum și prin

[1266] 27-52

Agentura generală pentru Transilvania din Cluj.

Institut tipografic în Sibiiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul tipografic, societate pe acții în Sibiiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-lae arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1892.

Budapesta—Predeal										Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercero										Copsa-mică—Sibiiu									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Orient.	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	3.—	10.57	7.10	pl.	Copsa-mică	sos.	9.34	6.20	12.06
10.—	8.05	8.05	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	3.—	7.20	6.20	9.06	11.—	9.—	9.15	pl. Viena	sos.	2.45	2.45	3.16	7.05	6.35	3.31	11.21	7.43	pl. Șeica-mare	sos.	9.05	5.59	11.40
8.25	2.10	3.20	5.50	pl. Budapesta	sos.	6.20	7.30	6.35	1.50	8.40	Vineri				pl. Budapesta	sos.	8.15	9.14	10.27	1.20	8.50	4.15	11.56	8.27	pl. Loamneș	sos.	8.30	5.32	11.09
11.38	4.14	6.50	9.22	pl. Szolnok	sos.	2.55	5.23	3.31	11.46	4.47	1.55	8.25	2.35	6.30	pl. Cegléd	sos.	5.50	6.43	12.05	6.47				8.59	pl. Ocna	sos.	8.02	5.09	10.43
2.12	5.53	12.05	1.53	pl. P-Ladány	sos.	12.08	3.46	1.16	10.05	2.24	10.25	3.50	8.51	10.35	pl. Seghedin	sos.	1.50	7.13	9.57	3.05				7.—	pl. Sibiiu	sos.	7.35	4.49	3.35
3.53	7.08	12.05	1.50	pl. Oradea-mare	sos.	2.25	11.04	8.43	12.09	5.12	5.12	1.46	5.56	12.28	pl. Timișoara	sos.	1.15	10.40	7.07	9.49	2.31								
4.—	7.15	2.24	2.19	pl. Mező-Tegled	sos.	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	5.18	2.12	6.02	12.52	pl. Topoloveț	sos.	9.50	5.50	5.13	7.50	11.20								
4.30	7.45	1.02	3.03	pl. Rév	sos.		9.30		10.42	7.11	5.20	7.59	4.24		pl. Lugoj	sos.													
5.22	8.18	2.50	4.07	pl. Bratea	sos.	1.26	9.10	7.47	10.23						pl. Caransebeș	sos.													
5.45		3.18	4.16	pl. Bacia	sos.		8.51		10.06		7.17	6.15	8.25	5.25	9.30	pl. Teregovia	sos.												
6.05	8.51	3.54	4.53	pl. Ciucia	sos.	3.53	8.25	7.08	9.51						pl. Mehadia	sos.													
6.51	9.07	3.54	4.53	pl. Huedin	sos.	2.58	12.47	7.47	6.39	9.12		7.35	9.14	6.25	11.11	pl. Băile-Herculane	sos.												
7.12	9.37	4.52	5.32	pl. Stana	sos.	2.20	12.17	7.28	3.40	9.12		8.26	9.45	7.10	12.34	pl. Topleț	sos.												
7.29		5.16	5.48	pl. Agbiriș	sos.	1.46	7.02	6.07	8.29			9.35	11.38	9.34	5.21	pl. Rușava	sos.												
7.49		5.47	6.08	pl. Nădăgel	sos.	1.13	6.47		8.15	11.28						pl. Vercero	sos.												
8.01		6.08	6.24	pl. Cluj	sos.	12.17	11.01	5.08	5.25	7.40						pl. București	sos.												
8.14		6.30	6.39	pl. Apahida	sos.	10.45	5.14	4.48	6.52																				
8.29	10.37	6.57	6.59	pl. Vințu-de-sus	sos.	9.23	3.18	3.—	4.52																				
8.46	11.10		6.18	pl. Aiud	sos.	8.54	2.31	2.08	5.26																				
9.03	11.32		6.34	pl. Teiuș	sos.	8.07	1.03	1.23	3.47																				
10.08	12.50		7.34	pl. Crăciunel	sos.	8.—	12.03		2.49																				
10.37	1.25		10.21	pl. Blaj	sos.	7.31	11.42		2.13																				
10.56	1.43		11.17	pl. Micăsasa	sos.	6.57	10.47		1.18																				
11.04	1.52		11.26	pl. Copsa-mică	sos.	6.57	10.81		12.53																				
11.28	2.18		11.54	pl. Mediaș	sos.	6.42	10.09		12.37																				
11.45	2.40		12.18	pl. Elisabetopol	sos.	6.21	9.31		12.06																				
12.13			12.58	pl. Sighisoara	sos.	5.54	8.53		11.29																				
12.44			1.34	pl. Hășfalău	sos.	5.34	8.23		11.08																				
12.59			1.51	pl. Homorod	sos.	4.29	6.55		9.46																				
1.35			2.29	pl. Agostonfalva	sos.	3.56	6.09		9.04																				
1.51			2.48	pl. Apatia	sos.	3.40	5.42		8.37																				
2.12			3.03	pl. Feldioara	sos.	3.19	5.07		8.05																				
2.31			3.26	pl. Brașov	sos.	2.48	4.20		7.28																				
3.04			4.07	pl. Timiș	sos.	2.18			6.58																				
3.46			4.49	pl. Predeal	sos.	2.18			6.57																				
4.04			5.35	pl. Bacurești	sos.	2.18			6.57																				
5.26			7.23			2.18			6.58																				
6.10			8.09			2.18			6.57																				
6.41			8.43			2.18			6.57																				
7.17			9.18			2.18			6.57																				
8.—			10.15			2.18			6.57																				
11.—			11.—			2.18			6.57																				
12.26			12.26			2.18			6.57																				
1.11			6.29			2.18			6.57																				
8.55			12.10			2.18			6.57																				

Nota: Oarele însemnate în stînga stațiilor sînt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numeri încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.